

Vagy nem így van? Van bennünk buzgóság? Ismerős, kedves szó ez nekünk? Értjük már, hogy a nagyon ismerős diakonia szó mellé és a koinonia szó mellé /a 4. versben/ oda kell tennünk ezt az eléggé ismeretlen szót is: szpoudé, mert ezáltal a buzgóság által lesz valóságosabb, élőbb, hatékonyabb a diakoniánk is.

Könyörögjünk e szeretetszolgálati vasárnapon, hogy miként Isten Titus szívébe beoltotta a buzgóságot /16v/, úgy oltsa be a mi szívünket is a buzgóság szérumával, hogy ne legyünk resztek, hanem Lélekben buzgók legyünk.

Befejezem.

Amikor 1853. február 20-án a protestáns keresztyénség egyik legnagyobb igehirdetője, Robertson prédikált e fejezetről, felhívta gyülekezte figyelmét arra, hogy "a mi megváltozott gazdasági viszonyaink között nem feltétlenül ez a megfelelő forma." S tovább beszél arról, amit mi ma így mondunk: megelőző diakonia. S erről sem szabad elfeledkeznünk a szeretetszolgálat vasárnapján. Mert amikor a magunk helyén segítjük és építjük a társadalmat, amikor hétköznapi munkánkban becsülettel hordozzuk a munkának terhét, mint a Jézus Krisztus jó vitéze, akkor ezt az Istennek kedves megelőző diakoniát végezzük. Erre a szolgálatunkra is adja áldását az Anyaszentegyház élő Ura! Amen.

Néhány megjegyzés:

Spoudé, spoudadzeln - e szót én a fejezet kulcsszavának tartom. Hatszor fordul elő: 7,8,16,17,22 és 22/b versekben. Szótári jelentése: buzgóság, buzgalom, szorgalom; sietni, törekedni, igyekezni, fáradozni, foglalkozni. Használatos magyar Bibliánkban a következőkkel fordítják: buzgóság, igyekezet, szorgalom, sietség, gondosan, végül lk.7,4-ben "igen kérek".